

Mener man virkelig, man tager det internationale arbejde og dialogen alvorligt, når man kan sige det, som ordføreren siger?

(Kort bemærkning).

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg mener, Danmark er et skoleeksempel på, at vi tager den internationale dialog alvorligt. Jeg vil overlade det til udenrigsministeren at svare på, hvordan det konkrete forløb har været omkring den rapport, der er kommet, men det er fortsat min opfattelse, at Danmark overholder alle internationale regler og konventioner også i vores udlændingepolitik. Det er en politik, der er demokratisk vedtaget i et demokratisk land, der holder demokratiske valg. Det skal vi lige holde fast i. Vi kan godt se på det, hvis nogen ser på os med kritiske øjne, men det giver da ikke automatisk anledning til, at vi ændrer vores politik.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tror såmænd gerne, vi overholder de formelle regler, men det er jo ikke det, det handler om. Det, det handler om, er, at vi sidder i OSCE og en lang række andre sammenhænge og vedtager, at det ikke er ligegyldigt, hvilken sprogbrug politikerne har. Det er altså ikke ligegyldigt for konflikter, der opstår i landet, hvordan mindretallene føler sig etc. Men det er jo sådan set der, kritikken mod Danmark er, og det er den, vi sidder fuldstændig overhørig.

Kl. 13.20

Synes hr. Pihl Lorentzen ikke, at det er lidt betænkeligt, når han står der og siger, at det er så vigtigt med alt det der arbejde – han lægger selv et stort arbejde i det, det skal jeg senere kreditere ham for – at vi slet ikke vil tage nogen af de udtalelser alvorligt, bare nogen af dem?

(Kort bemærkning).

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg synes ikke, fru Lone Dybkjær kan sige, vi ikke tager det alvorligt. Det bliver jo læst og set og debatteret her i landet, og sådan er det med internationale fora. Det, vi får fra sådan nogle internationale fora, er til inspiration for arbejdet bl.a. her i Folketinget og i regeringen, men det er jo her, reglerne vedtages. Sådan er karakteren af internationalt arbejde. De danske love vedtages ikke uden for landets grænser, men det forhindrer jo ikke, vi har en aktiv udenrigspolitik, hvor vi har en stærk dialog med andre fora.

Det er det, vi også har i den her sag, men som sagt overlader jeg trykt til udenrigsministeren at forklare lidt mere om, hvordan den dialog har været, for jeg er sikker på, at den har været lige efter bogen.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Jens Christian Lund.

Jens Christian Lund (S):

Sidste år markerede vi OSCE's 30-års-fødselsdag. Da slog vi fast, at Socialdemokraterne fortsat ser et behov for den organisation – og det gør vi også i år. OSCE har mange store opgaver, men den største er fortsat at arbejde for fremme af demokrati, frie valg og menneskerettigheder. Organisationen yder også bidrag til terrorbekæmpelse, forhindring af våbensmugling, strafretssystemer, modvirkning af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn.

Vi anerkender, at Danmark på en række konferencer har gjort en stor indsats på nogle demokratiske kerneområder som mediefrihed, retsstatsprincipper, demokratisering og parlamenternes rolle i et demokrati.

Jeg vil dog ikke undlade at nævne nogle ting, som kunne have været gjort bedre. Sidste år talte jeg om Albanien og fremdrog et eksempel, hvor jeg syntes at Danmark havde svigtet, da Albanien bad om hjælp. Nu har jeg erkendt, og regeringen har også erkendt, at det var en fejl, og regeringen har nu gjort noget ved det. Det er selvfølgelig positivt, men det var ikke godt nok.

Jeg kan heller ikke helt lade være med at nævne Ukraine. Under den orange revolution i Ukraine var vi alle begejstrede i Europa. Nogle var så begejstrede, at jeg nok vil sige, at de satte deres neutralitet over styr. Men nu er det blevet hverdag i Ukraine. Har Vesten virkelig ydet nok til, at det system, som de fik, blev bakket op, så de fik et blomstrende demokrati? Jeg er sikker på, at befolkningen i Ukraine ikke oplever det.

Der er givetvis nogle, der ikke finder OSCE så vigtig, som vi gør, og der vil nok komme en ordfører herop og sige det. Derfor vil jeg sige, at man burde tænke over, at der er 56 meget forskellige medlemslande med forskellige baggrunde og kulturer, som virkelig får meget ud af det. Det er en fremragende platform til en åben og direkte dialog mellem landene i Europa, Nordamerika, Kaukasus og Centralasien. Det er